

dosarul nr. 3ra-724/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (Ruxanda Pulbere)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Maria Guzun, Liuba Pruteanu, Virgiliu Buhnaci)

ÎNCHEIERE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea comercială „Sorinlux” societate cu răspundere limitată, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Sorinlux” societate cu răspundere limitată împotriva Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a t ă :

La 21 iunie 2017, avocatul Natalia Covaliov a depus cerere de chemare în judecată în numele societății comerciale „Sorinlux” societate cu răspundere limitată (denumirea prescurtată SC „Sorinlux” SRL) împotriva Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza contractului din 10 iulie 2010 și a Invoice-lui YK70302B din 02 martie 2017, SC „Sorinlux” SRL a procurat șlapi turnați, fețe de masă și accesorii pentru roabe, iar la traversarea frontierei de stat, conform declarației vamale nr. 2070 I 31242 din 14 aprilie 2017, a achitat plățile vamale pentru marfa procurată, în sumă de 307 976,09 lei.

Prin actul de inspecție din 14 aprilie 2017 pentru declarația vamală nr.2070 I 31242 din 14 aprilie 2017 privind calculul (recalcularea) drepturilor de import/export, plățile de vămuire au fost majorate până la 391 923,87 de lei, fiind reținută din contul SC „Sorinlux” SRL suma în mărime de 83 947,78 de lei. În acest sens, nefiind de acord cu actul de inspecție menționat, la 25 aprilie 2017, reclamanta s-a adresat cu cererea prealabilă nr. 74, însă, nu a primit răspuns.

Totodată, relevă că în baza contractului din 10 iulie 2010 și a Invoice-lui YK70302A din 02 martie 2017, SC „Sorinlux” SRL a procurat aparate electrocasnice cu motor electric incorporat (mașini de tocat), încălțăminte cu tălpi din cauciuc și fețe din material textil (balerine) pentru fete și sandale pentru fete, iar la traversarea frontierei de stat, conform declarației vamale nr. 2070 I 32879 din 20 aprilie 2017, a achitat plățile vamale pentru marfa procurată, în sumă de 345 437,55 de lei.

Prin actul de inspecție din 20 aprilie 2017 pentru declarația vamală nr.2070 I 32879 din 20 aprilie 2017 privind calculul (recalcularea) drepturilor de import/export, plățile de vămuire au fost majorate până la 507 978,50 de lei, fiind reținută din contul SC „Sorinlux” SRL suma de 162 540,95 de lei. Astfel, nefiind de acord cu actul de inspecție menționat, la 28 aprilie 2017, reclamanta a depus cererea prealabilă nr. 74, la care nu a primit răspuns.

De asemenea, reprezentantul reclamantei susține că, în baza contractului din 10 iulie 2010 și a Invoice-lui YK70311A din 11 martie 2017, SC „Sorinlux” SRL a procurat anvelope noi pneumatice de cauciuc de tipul celor utilizate pentru biciclete, condensatoare electrice fixe pentru mori, articole de îmbrăcăminte (pantaloni), părți/accesorii (roți) pentru cărucioare (roabe), sandale și încălțăminte, iar la traversarea frontierei de stat, conform declarației vamale nr. 2070 I 38176 din 10 mai 2017 a achitat plățile vamale pentru marfa procurată, în sumă de 298 929,08 lei.

Prin actul de inspecție din 10 mai 2017 pentru declarația vamală nr. 2070 I 38176 din 10 mai 2017 privind calculul (recalcularea) drepturilor de import/export, plățile de vămuire au fost majorate până la 432 608,57 lei, suplimentar fiind achitată suma de 133 679,49 de lei. Astfel, nefiind de acord cu actul de inspecție menționat, la 19 mai 2017, reclamanta a depus cererea prealabilă nr. 76, la care nu a primit răspuns.

Succesiv, evocă faptul că în baza contractului din 10 iulie 2010 și a Invoice-lui nr. YK70313A din 13 martie 2017, SC „Sorinlux” SRL a procurat articole de îmbrăcăminte din fibre sintetice (ciorapi), articole cu suprafața exterioară din foi de material plastic (pachet pentru cuvertură), articole de îmbrăcăminte (pantaloni, pantaloni scurți, șorți), sandale pentru femei, încălțăminte pentru fete, aparate de stropit și șlapi, iar la traversarea frontierei de stat, conform declarației vamale nr.2070 I 39408 din 12 mai 2017 a achitat plățile vamale pentru marfa procurată, în sumă de 305 129,12 lei.

Prin actul de inspecție din 12 mai 2017 pentru declarația vamală nr. 2070 I 39408 din 12 mai 2017 privind calculul (recalcularea) drepturilor de import/export, plățile de vămuire au fost majorate până la 466 735,46 de lei, suplimentar fiind achitată suma de 161 606,34 de lei. Nefiind de acord cu acest act de inspecție, la 19 mai 2017, reclamanta a depus cererea prealabilă nr. 77, la care nu a primit răspuns.

Finalmente, indică faptul că, în baza contractului din 10 iulie 2010 și a Invoice-lui nr. YK70315A din 15 martie 2017, SC „Sorinlux” SRL a procurat încălțăminte, iar la traversarea frontierei de stat, conform declarației vamale nr. 2070 I 39285 din 12 mai 2017 a achitat plățile vamale pentru marfa procurată, în sumă de 14 323,43 de lei.

Prin actul de inspecție din 12 mai 2017 pentru declarația vamală nr. 2070 I 39485 din 12 mai 2017 privind calculul (recalcularea) drepturilor de import/export, plățile de vămuire au fost majorate până la 194 862,72 de lei, suplimentar fiind achitată suma de 51 634,29 de lei. Nefiind de acord cu acest act de inspecție, la 19 mai 2017, reclamanta a depus cererea prealabilă nr. 78, la care nu a primit răspuns.

În această ordine de idei opinează că organul vamal, solicitând documente suplimentare fără a proba divergențele la evaluarea mărfii, prin actele de inspecție menționate a majorat valoarea în vamă, aplicând flexibil metoda 6 în baza tranzacțiilor cu marfă similară. Or, autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temeii de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice, iar faptul că alte întreprinderi declară marfă la alt preț nu

poate servi drept temei de majorare a cuantumului plăților de vămuire în cazul reclamantei. Astfel, consideră că autoritatea vamală nu a prezentat nicio probă care ar confirma că producția reclamantei are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, circumstanță ce denotă ilegalitatea actelor de inspecție emise.

Solicită a anula actul de inspecție din 14 aprilie 2017 pentru declarația vamală nr.2070 I 31242, actul de inspecție din 20 aprilie 2017 pentru declarația vamală nr.2070 I 32879, actul de inspecție din 10 mai 2017 pentru declarația vamală nr. 2070 I 38176, actul de inspecție din 12 mai 2017 pentru declarația vamală nr. 2070 I 39408, actul de inspecție din 12 mai 2017 pentru declarația vamală nr. 2070 I 39285; și a obliga Biroului vamal Centru să restituie suma de 593 405,85 de lei, încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central) acțiunea depusă de SC „Sorinlux” SRL a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (vol. I, f.d. 222, 225-229 recto-verso).

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău (vol. II, f.d. 11, 12-25) a fost respins apelul declarat de SC „Sorinlux” SRL și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 13 decembrie 2017.

Prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe dispozițiile art. 16, art. 17, art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, art.1 alin.(23), art. 173, art. 179 alin.(1) din Codul vamal, art.5 alin. (2), art. 6 alin. (1), art.7 alin. (1), art. 8, art. 10 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la tariful vamal nr.1380-XIII din 20 noiembrie 1997, pct. 26 din Regulamentul de aplicare a destinațiilor vamale prevăzute de Codul vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1140 din 02 noiembrie 2005, pct. 10, pct. 34-37 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016.

În consolidarea soluțiilor sale, Judecătoria Chișinău (sediul Central) și Curtea de Apel Chișinău au reținut că SC „Sorinlux” SRL, în calitate de declarant, fără a prezenta actele solicitate de organul vamal și fără a se folosi de dreptul de a solicita amânarea definitivă a valorii în vamă, a operat de sine stătător modificările necesare în declarațiile vamale, prin aplicarea metodei 6 de rezervă, care a fost acceptată de organul vamal, fapt confirmat prin mențiunea agentului economic respectiv indicată pe actele de inspecție.

Astfel, reclamanta nu a făcut uz de dreptul său de a solicita amânarea determinării definitive a valorii în vamă, optând pentru declararea valorii în vamă a mărfurilor prin aplicarea metodelor alternative.

Subsecvent, prima instanță și instanța de apel au apreciat critic contractul de vânzare-cumpărare din 10 iulie 2010 (vol. I, f.d. 95-96), deoarece acesta nu conține informații certe și care ar fi necesare pentru confirmarea prețului tranzacției. Or, acest contract stipulează doar clauzele generale, fără a specifica suma concretă a prețului pentru o unitate de marfă și nomenclatorul sortimental al mărfurilor.

Totodată, au fost apreciate ca nepertinente facturile nr. 400 din 10 aprilie 2017, factura nr. 400-1 din 10 aprilie 2017, factura nr. 406 din 04 mai 2017, factura nr. 405 din 04 mai 2017, deoarece acestea nu conțin informații referitor la marfa pentru care se efectuează plățile și volumul mărfii transportate.

La 23 aprilie 2018, SC „Sorinlux” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie

2018, prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri în sensul admiterii integrale a acțiunii (vol. II, f.d. 28-33).

În motivarea recursului reiterează circumstanțele faptice ale cauzei și invocă faptul că instanțele inferioare au interpretat în mod eronat legea, și anume art. 6 alin.(1), art. 7 alin. (1) și art. 10 alin. (2) din Legea privind tariful vamal.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, acesta este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, instanța de recurs atestă că, în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece decizia recurată datează cu 20 martie 2018 (vol.II, f.d. 11, 12), iar cererea de recurs a fost depusă la 23 aprilie 2018 (vol. II, f.d.28), adică în interiorul termenului de două luni acordat de legiuitor.

În concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de SC „Sorinlux” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs (vol. II, f.d. 28-33), în esența lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel motivată (vol. I, f.d. 240-245) și cererea de chemare în judecată (vol. I, f.d. 3-7). Astfel se deduce că cererea de recurs de facto este o transpunere a motivelor din cererea de apel și cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că reprezentantul recurenteii nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386

alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece reprezentantul SC „Sorinlux” SRL, avocatul Natalia Covaliov nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului reprezentantului recurenteii cu soluția dată de instanțele inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de reprezentantul SC „Sorinlux” SRL, avocatul Natalia Covaliov, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce SC „Sorinlux” SRL a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea comercială „Sorinlux” societate cu răspundere limitată, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de societatea comercială „Sorinlux” societate cu răspundere limitată, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Sorinlux” societate cu răspundere limitată împotriva Biroului vamal Centru al Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan